

GLASILO OBČANOV

GLASILO SKUPŠČINE OBČINE TREBNJE, JUNIJ - ROŽNIK 1992, ŠTEVILKA 1

MESTO TREBNJE VABI

TREBNJE BO NAJMLAJŠE SLOVENSKO MESTO

Razglasitev za mesto in predstavitev grba mesta bosta v dnevih "Trebanjskega koša" in XXV. mednarodnega salona likovnih samorastnikov, od 24. - 28. junija 1992

Vlada države Slovenije bo v četrtek, 25. junija 1992, ravno na dan državnosti, dobila svoje najmlajše mesto. Nič zato, če bo to mesto med manjšimi, saj njegov hiter razvoj zares mnogo obeta. Govorimo seveda o Trebnjem! Še pred dobrimi 30-imi leti je bilo vas in pozneje tako imenovano naselje mestnega značaja. Zelo ugodna prometna lega in razvoj Trebnjega kot središča občine ter nosilca trgovinske dejavnosti, sta dobesedno potisnila razvoj kraja pospešeno naprej in danes Trebnje izpolnjuje vse zahtevane pogoje in značilnosti mesta, od splošne ravni razvoja do gospodarske razvitosti in ustreznega števila prebivalstva.

In kje sta tukaj vloga in mesto prebivalcev Trebnjega?

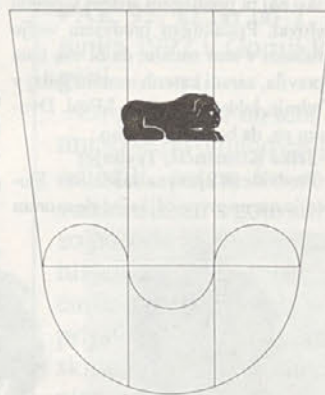
Pravzaprav sem jo nalašč omenil za konec naštevavanja, saj se mi zdi najpomembnejša in tudi odločujoča. Trebanjci smo vedno znali tenko občutljivo prisluhniti razvoju kraja, tako v centru kot na njegovem obrobju. Enakomerno smo razvijali zlasti in-

frastrukturne objekte in omogočili neboleče stapljanje obrobja z mestnim jedrom. Zadovoljiva, če že ne zelo dobra prometna povezava, logična in neboleča dnevna migracija prebivalstva, pa tudi organizirana pozidava obrobja kraja s funkcionalnimi in modernimi stanovanjskimi hišami, gospodarskimi poslopi ali poslovnimi prostori, le še zaokrožijo zanimiv izgled, prijaznost kraja in njegovo funkcionalnost.

Ogromno smo k temu pripomogli sami prebivalci krajevne skupnosti Trebnje, saj se končuje že četrti samopripevek. Ta je bil tudi v "zlato dobi socializma" popolnoma nepolitičnega značaja, bil je iskrena in zavestna odločitev pravih Trebanjcev, da kraj, v katerem živijo, sami vzamejo v roke in krojijo njegovo usodo. Verjamem tudi, da noben sistem ne bi bil boljši; po zaslugi prebivalcev kraj danes postaja najmlajše slovensko mesto. Ne po zaslugi ali milosti kogarkoli, marveč po delu in volji Trebanjcev samih.

Škoda bo, resnično škoda, če bomo ob izteku samopripevka, ki bo že januarja 1993, zamahnili z roko in rekli "dost nam je tega". Življenje nas in naših otrok v kraju dokazujeta nasprotno, da le hotena in zavestna želja lahko obrodi željene sadove in daje pričakovane rezultate. Ne zapustimo te naše skupne njive, obdelujmo jo družno in uspešno naprej. Verjamem v dobro žetev.

Ob tem, ko vsem Trebanjcem čestitam za razglasitev Trebnjega za mesto in za promocijo njihovega grba, ki je nastal skoraj pol leta, naj povem, da bo prireditev v dnevih od 24. do 28. junija potekala pod geslom "Mesto Trebnje vabi"! Bržkone še ni bilo ne v Trebnjem ne v okolici združeno toliko lepega naenkrat. V četrtek, 25. junija, na dan državnosti, bo

Trebnje slovesno razglašeno za mesto, promoviran bo njegov grb, potekala bo tradicionalna prireditev "Iz trebanjskega koša" (kar štiri dni), v soboto bo jubilejni XXV. mednarodni salon likovnih samorastnikov, pričakujemo predsednika Skupščine Republike Slovenije g. Franceta Bučarja, člana predsedstva Republike Slovenije dr. Dušana Pluta in ... Pa kaj bi še naštevali, o vsem boste pravočasno obveščeni, zaenkrat pa samo še vabilo - sodelujte po svojih močeh v organizaciji praznovanja "Mesto Trebnje vabi", pa četudi samo tako, da svoj kraj za te dni praznje oblečete in umijete.

Predsednik sveta krajevne skupnosti

OBVESTILO

Prispevke za naslednjo številko Glasila občanov sprejemamo do 6.7.1992. Prispevki naj obsegajo 1 1/2 tipkane strani (45 vrstic). Vabljeni k sodelovanju.

trimo

TRIMO NA NOVIH TRGIH

Podjetje TRIMO je ustanovitelj dveh podjetij v tujini. V Nemčiji je formirano podjetje TRIMEX HgmbH in v Franciji podjetje TRIVIT S.R.L.

Obe podjetji sta bili ustanovljeni z namenom, da bi povečali prodajo TRIMO proizvodov na

teh trgih.

TRIMEX ima sedež v Münchnu. Ustanovljen je bil marca leta 1990 in je že kar dobro uveljavljen na nemškem trgu. TRIMO proizvode je firma predstavila na dveh specializiranih sejmih v Nürnbergu in Leipzigu,

konec maja pa bo TRIMEX prisoten s TRIMO proizvodi še na sejmu v Hannoveru.

TRIVIT ima sedež v Parizu, ustanovljen je bil aprila 1992, in sicer kot prva firma države Slovenije v Franciji. Francoski trg Slovincem zaradi jezikovne ba-

riere ni posebno blizu. Ker je to velika dežela z velikimi potrebami po gradbenem materialu, računamo, da bo postalo francosko tržišče naše veliko tržišče v prihodnje.

Dve firmi sta že, v tretje gre rado, pravijo.

SPOŠTOVANE

BRALKE IN BRALCI!

Prejeli ste drugo številko časopisa Glasilo občanov, ki bo sedaj prihajalo brezplačno na naslove vseh gospodinjstev, ki jih je v občini Trebnje okoli 5000.

Odzivi na prvo številko so nas prepričali in veseli smo tega, da je bila odločitev o ustanovitvi lokalnega časopisa pravilna in tudi izbor vsebin v skladu z vašimi pričakovanji.

Naša želja je, da bi se občanke in občani občine Trebnje seznanjali z zanimivimi in pomembnimi dogodki v občini. Da bomo pri tem uspeli, pa vabimo k sodelovanju vse, ki želite in hočete sporočiti, pokritizirati, pohvaliti dogodke v vašem kraju, firmi, politični stranki. Če niste večji pisarja, pokličite naše uredništvo, ali pa bo k vam prišel naš novinar.

Časopis bo zanimiv, informativen in aktualen, če bo to VAŠ ČASOPIS.

Milan Rman

V TEJ ŠTEVILKI

Občani o novih občinah

str. 2

Naš pogovor:
Janez Vidic,
župnik
iz Šentruperta

strani 4 in 5

TRIMO na novi poti

stran 6

MESTO TREBNJE VABI

Na sestanku predstavnikov Krajevne skupnosti Trebnje, Tabora likovnih samorastnikov, Turističnega društva in Planinskega društva TESNILA je bilo dogovorjeno, da se letošnje prireditve ponudijo pod skupnim nazivom MESTO TREBNJE VABI.

Tako bo 24. junija ob 20. uri KRESOVANJE na VRH TREBNJEM, kjer bo Planinsko društvo TESNILA položilo temeljni kamen za planinski dom. Za gosta večera je povabljen g. IGOR BAVČAR, tudi sam planinec.

25. junija bo ob 19. uri Trebnje slavnostno proglašeno za mesto, obenem bo otvoritev tradicionalne turistične prireditve IZ TREBANJSKEGA KOŠA. Za slavnostnega govornika je povabljen dr. DUŠAN PLUT, član predsedstva RS.

Kulturni program za ta večer prispeva Občinski pihalni orkester Trebnje.

V petek, 26. junija bo na Trebanjskem košu zaigral ansambel Lojzeta Slaka, nastopila bo folklorna skupina in še kaj.

27. junija bo ob 18. uri otvoritev XXV. Mednarodnega tabora likovnih samorastnikov, kjer prireditelji pričakujejo kot slavnostnega govornika predsednika skupščine RS dr. FRANCETA BUČARJA. V zabavnem delu večera bo igral ansambel SLOVENIJA.

Poletne prireditve bodo zaključene v nedeljo, 28. junija, ko bo ob 10. uri v trebanjski cerkvi maša v spomin Friderika Barage. Slavnemu trebanjskemu rojaku je posvečeno tudi srečanje pri njegovi rojstni hiši v Mali vasi, ki bo ob 11. uri.

SKUPŠČINSKA KRONIKA

SPREJET
PRORAČUN OBČINE

Na skupnem zasedanju vseh treh zborov občinske skupščine 31.3.1992 je bil sprejet proračun občine Trebnje za leto 1992 v višini 278.911.000 SLT. Ker so prihodki proračuna nižji od odhodkov, bo del sredstev potrebno zagotoviti v obliki kreditov, in sicer v višini 16.000.000 SLT.

Ob upoštevanju predlogov, ki so bili izraženi v razpravi, je bil osnutek proračuna občine Trebnje za posamezna področja popravljen, in sicer v višini 7.100.000 SLT. Za 6.700.000 SLT je bil popravljen račun večje finančne izravnave iz republiških sredstev (na podlagi izjave poslanca v zboru občin Skupščine Republike Slovenije g. Metelka, da je bil na seji republiške skupščine sprejet amandma, ki omogoča občinam doseganje 90 % javne porabe glede na povprečje R Slovenije). V višini 400.000 SLT pa je bil osnutek popravljen na račun zmanjšanja sredstev za reševanje romske problematike.

Tako so se povečale postavke:

- pospeševanje kmetijstva za 2.100.000 SLT,
- požarno varstvo za 1.150.000 SLT,
- varstvo naravne in kulturne dediščine za 1.000.000 SLT,
- lokalne in krajevne ceste za 1.000.000 SLT,
- denacionalizacija za 500.000 SLT,
- vzdrževanje šolskih objektov za 500.000 SLT,
- regresiranje obrestne mere za 850.000 SLT.

Sprejet je bil tako spremenjeni in dopolnjeni proračun.

VPRAŠANJA
IN POBUDE POSLANCEV

(zastavljena na 14. skupnem zasedanju zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora Skupščine občine Trebnje).

Odbornika Boža Kravcarja iz zbora krajevnih skupnosti je zanimalo, zakaj ni bilo organizirane javne razprave v zvezi z zazidalnim načrtom za Cviblje in zakaj je ZUN Občine Trebnje zbiral podpise lastnikov zemljišč s tega področja. Vprašal je še, zakaj so kmečke pokojnine tako nizke, celo nižje v primerjavi s študentstvi.

Jože Smolič, odbornik zbora krajevnih skupnosti, je vprašal, ali je grad Mala Loka že prodan, za kakšno vrednost in za kaj bodo dobljena sredstva porabljeni.

Vprašal je še, koliko zahvalitev v zvezi z denacionalizacijo je ustrezni upravni organ rešil in koliko odločb je bilo že izdanih.

Anton Kek, odbornik zbora krajevnih skupnosti, je zahteval od skupščine, da posreduje pri ŽG Ljubljana, da bi le-to poskrbelo, da vlaki v Štefanu ustavljajo vsaj v tistih terminih, ko gredo otroci v šolo in delavci v službo oziroma se vračajo.

Krajani tudi predlagajo izgradnjo polzapornice, ker se je na tem prehodu zgodilo že precej prometnih nesreč s smrtnim izidom.

Vinka Tomažina, odbornika zbora krajevnih skupnosti, je zanimalo, ali se zgradba ob križišču v Slovenski vasi gradi v skladu z zakonskimi predpisi in kdo je investitor.

Marjan Uhan, odbornik zbora združenega dela, je postavil vprašanje v zvezi z "divjim" lastninjenjem de-

lovnih organizacij in v zvezi z uporabo sredstev, ki so bila pridobljena z odprodajo družbenih stanovanj.

Za sredo, 10. junija 1992, je sklicano 15. skupno zasedanje zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora Skupščine občine Trebnje z naslednjim

DNEVNIM REDOM:

1. Potrditev skrajšanega zapisnika 14. skupnega zasedanja zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora Skupščine občine Trebnje z 31/3-1992;
2. Poslovno poročilo Komunale Trebnje za leto 1991;
3. Informacija o poslovanju oseb s področja gospodarstva in negospodarstva občine Trebnje v obdobju januar - december 1991;
4. Osnutek odloka o ustanovitvi časopisa Glasilo občanov občine Trebnje;
5. Gibanje zaposlovanja in brezposelnosti v občini Trebnje v letu 1991;
6. Poročilo o delu izvršnega sveta SO Trebnje za leto 1991 in poročila o delu upravnih organov občine Trebnje;
  - a) Poročilo o delu sekretariata za družbeno planiranje in gospodarstvo občine Trebnje za leto 1991;
  - b) Poročilo o delu sekretariata za občno upravo in družbene dejavnosti občine Trebnje v letu 1991;
  - c) Poročilo o delu sekretariata za obrambo občine Trebnje v letu 1991;
  - d) Poročilo o delu uprave za družbene prihodke občine Trebnje v letu 1991;
  - e) Poročilo o delu geodetske uprave občine Trebnje v letu 1991;
  - f) Poročilo o delu sekretariata za notranje zadeve občine Trebnje v letu 1991;
7. Program aktivnosti in program dela IS SO Trebnj za leto 1992;
8. Poročilo o delu občinskega sodnika za prekrške občine Trebnje v letu 1991;
9. Poročilo o delu javnega pravobranilca v letu 1991;
10. Poročilo o delu sodišča združenega dela v Novem mestu v letu 1991;
11. Poročilo o delu policijske postaje Trebnje in policijskega oddelka Mokronog za leto 1991;
12. Poročilo o delu varnostnih razmer in delu organov za notranje zadeve na območju UNZ Novo mesto v letu 1991;
13. Poročilo o delu Uprave inšpekcijskih služb Novo mesto za leto 1991;
14. Poslovno poročilo OŠ Trebnje, OŠ Šentrupert, OŠ Vel. Gaber, OŠ Mirna in OŠ Mokronog za leto 1991;
15. Poročilo o delu VVO Trebnje v letu 1991;
16. Poslovno poročilo CIK Trebnje za leto 1991;
17. Poročilo o delu in poslovanju ZD Trebnje v letu 1991;
18. Poročilo o delu CSD Trebnje za leto 1991;
19. Urbanistična zasnova in prostorski ureditveni pogoji za naselje Mirna;
20. Poročilo o zbranih sredstvih kupnin ter predlog razdelitve sredstev;
21. Predlog odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča;

ANKETA
PREDLOG NOVE UPRAVNE RAZDELITVE

Občina Trebnje naj bi se po predlogu nove upravne razdelitve Slovenije razdelila na občine Trebnje, Mirna in Mokronog; po drugi varianti pa naj bi bil sedež ene občine tudi v Velikem Gabru.

Nekaj občanov smo povprašali, kaj pričakujejo od te delitve.

Sašo Cvelbar, Mirna:
Pravzaprav si niti ne predstavljam, kako naj bi predlagani sistem v praksi deloval. Pričakujem predvsem večjo prožnost v tem smislu, da bi vsa tista opravila, zaradi katerih moram sedaj v Trebnje, lahko opravil na Mirni. Dvomi pa, da bo to res možno.

Jelka Klemenčič, Trebnje:
Predvidena upravna razdelitev Slovenije me ne prepriča, saj se ne morem

znebati občutka, da bodo imele te majhne občine še manj moči kot sedanje. Tako se bo moč države zbrala v enem centru, kar pa, mislim, ni najbolje. Vsaj za moje pojmovanje demokracije ne.

Stane Urek, Trebelno:
Menda v državah, ki so nam pri tem projektu za vzgled, že niso več tako navdušeni nad tako razdrobljenostjo. Predvsem se sprašujem, od česa bodo take občine živele. Sam bi, na primer, raje več zaupal matičnim uradom in jih prilagodil današnjim potrebam obča-

nov, področje uprave oziroma samouprave pa menjal le tam, kjer ljudje to res želijo.

Marina Ostanek, Šentlovrenc:
Delam v trgovini, kjer je pretok informacij relativno velik.

Zanimivo je, da se ljudje o tem sploh ne pogovarjajo. Iz tega lahko sklepam, da o predvideni upravni razdelitvi ne vejo kaj dosti. Tudi sama sem premalo seznanjena, da bi lahko kaj bolj kvalitetno komentirala. Pa me zanima! Na koncu koncev prinaša vsaka taka raz-

delitev verjetno tudi precejšnje spremembe v življenje kraja in posameznika

Slavko Žnidaršič, Mokronog:
Zelo dvomim, da se bo predlagani model obnesel tudi v praksi. Vsaj na našem področju ne. Svet se vrta okrog ekonomske moči, okrog denarja. Mislim, da ga taka razdelitev usmerja predvsem v eno vrečo, odkoder ga bodo lahko dobivali tisti, ki bodo bolj agresivni, kar pa že dobro poznamo iz preteklosti.

Sašo Cvelbar

Jelka Klemenčič

Stane Urek

Marina Ostanek

Slavko Žnidaršič

ZAPOSLTENOST IN BREZPOSELNOST V OBČINI TREBNJE

Na območju občine Trebnje je bilo v prvih enajstih mesecih v letu 1991 v družbenem in zasebnem sektorju povprečno zaposlenih 4.397 delavcev. Število zaposlenih je 30.11.1991 bilo 4.289, kar je v primerjavi s 1.1.1991 v gospodarstvu nižje za 8,4 %, v negospodarstvu za 6,2 %, v zasebnem sektorju pa za 2,1 %.

Število zaposlenih delavcev se je v gospodarstvu povečalo le v panogi finančno tehničnih in poslovnih storitev, v vseh ostalih pa ugotavljamo upad. Najobčutneje se je število zaposlenih zmanjšalo v gozdarstvu, gradbeništvu in kmetijstvu. Zmanjšalo pa se je tudi v vseh panogah negospodarstva.

Ob koncu leta 1991 je bilo v občini Trebnje prijavljenih 411 iskalcev zaposlitve, to je 45,7 % več kot na začetku leta. pov-

prečna brezposelnost se je v letu 1991 povečala za 49,4 %. Največ prijavljenih brezposelnih je s III. in IV. stopnjo strokovne izobrazbe, prevladujejo pa poklici: strugar, avtomehanic, prodajalec, kuhar, natakatar, administrator, strojni tehnik, elektrotehnik, ekonomski tehnik in gimnazijski maturant.

Relativna brezposelnost (razmerje med številom registriranih iskalcev zaposlitve in vsemi zaposlenimi delavci v občini) je bila v občini Trebnje ob koncu leta 1991 9,72 %, kar je za 1,27 % nad povprečjem regije in za 0,38 pod povprečjem relativne brezposelnosti v republiki.

Čakalna doba na zaposlitev se podaljšuje, pa tudi število nezaposlenih se v zadnjem obdobju (april, maj 1992) občutno povečuje.

NABOR V LETU 1992

V občini Trebnje smo opravili nabor v času od 6. do 8. maja. Naborno komisijo so sestavljali: Roman Šiško, predsednik komisije, Tone Zidar, tajnik, dr. Jernej Kranjc, zdravnik, Martina Plazar, socialna delavka in Stane Urek, predstavnik Skupščine občine Trebnje.

K naboru so pristopili vsi mladi fantje, ki so bili rojeni leta 1974. Po predhodno opravljenih zdravniških pregledih je bilo ugotovljeno, da je od skupnega števila 138 za vojaško službo popolno sposobnih le 68 %, delno sposobnih 13 %, začasno nesposobnih 7 % in trajno nesposobnih za vojaško službo 12 % nabornikov.

delno sposobnih 13 %, začasno nesposobnih 7 % in trajno nesposobnih za vojaško službo 12 % nabornikov.

Naborna komisija je, upoštevaje zdravstveno stanje, poklic ter delno tudi želje posameznika, vsem nabornikom določila vojaško specialnost. Na sluzenje vojaškega roka bodo naborniki poslani čez leto oziroma po končanem šolanju. Vojaški rok traja 7 mesecev, Predsedstvo R Slovenije pa ga lahko skrajša še za 30 dni.

Tone Zidar

PRVOMAJSKO SREČANJE NA DEBENCU

Svobodni sindikat občine Trebnje je tudi letos 1. maja organiziral srečanje delavcev na Debencu, ki se ga je tudi tokrat udeležilo veliko ljudi.

Ponosni smo, da se je na letošnjem že 11. tradicionalnem prvomajskem srečanju na Debencu igrala Zdravljica kot himna samostojne in suverene države Slovenije in da so praznik, ki obeležuje boj za delavske pravice in se praznuje že več kot 100 let, pozdravile tudi slovenske zastave.

Govornik na letošnjem srečanju je bil predsednik Območne organizacije svobodnih sindikatov Dolenjske Igor Vizjak.

V svojem govoru je poudaril, da v Svobodnih sindikatih Slovenije nismo nikoli nasprotovali spremembam, ki pomenijo bogatejšo življenje, večjo osebno svobodo, izboljšanje učinkovitosti in uspešnosti dela. Prav tako tudi v sindikalni organizaciji Dolenjske, ki združuje v občinah Novo mesto in Trebnje 19.000

delavcev, dosedanjim spremembam nismo nasprotovali, smo pa želeli nanje vplivati, ko je za to še čas. Spremembe razumemo tako, da je potrebno izpolniti obljube volilcem, spremeniti enoumje v dialog enakopravnih in povečati učinkovitost in uspešnost gospodarstva. Brez gospodarske samostojnosti ni politične neodvisnosti. Uspešnost na tej poti pa morajo delavci čutiti drugače, kot občutijo trenutne razmere. Odločeni smo,

da težave premagamo in delavec bo za jasne cilje naredil vse, nikoli pa si ne bo pustil odrekati dostojanstva in pravic.

Računamo, da bomo v procesu lastninjenja delavci v podjetjih postali lastniki, sindikat pa partner pri urejanju za delavce pomembnih zadev.

Bojana Kordiš, sekretarka Zveze svobodnih sindikatov Slovenije, Območna organizacija za Dolenjsko

trimo

KLJUČNI FAKTOR USPEHA - KADRI

Ker probleme rešujejo ljudje, smo že pred časom začeli s akcijo na kadrovskega področja. Spreminjanje miselnosti in uveljavljanje drugačnega odnosa do dela v veliki meri dosega predvsem z izobraževanjem v okviru lastnega izobraževalnega centra.

KVALITETO OBLIKUJEMO VSI

Pred leti smo v TRIMU oblikovali drugačen koncept sistema kakovosti. Osnovna ideja je bila v tem, da se kakovost pričinja pri naših dobaviteljih in konča na tržišču. Z namenom boljše funkcionalnosti smo morali službo kakovosti organizirati tako, da je postala predvsem informacijska in ne več le filter za doseg kakovosti.

VELIKO LJUDI VELIKO VE, POMEMBNO JE VEDETI PRAVE STVARI

Probleme gospodarjenja v podjetju rešujemo tako, da izkoristimo prednosti in priložnosti, ki jih na domačem in tujih trgih imamo, ter zmanjšujemo eventuelni vpliv slabosti. Prednosti podjetja TRIMO izhajajo iz njegovega tržnega položaja. Tako

smo na slovenskem trgu že daljše obdobje skoraj edini proizvajalec izoliranih gradbenih plošč z izolacijo iz steklene volne, neizoliranih gradbenih plošč in jeklenih konstrukcij. Podjetje lahko trži proizvode posamezno ali v sklopu trženja velikih in malih montažnih objektov. Poleg prodaje na domačem trgu TRIMO svoje proizvode uspešno izvaža.

PRIHODNOST SE OBLIKUJE DANES

Pred nekaj leti smo se začeli intenzivneje ukvarjati z zahodnoevropskim trgom. To tržišče je urejeno in podrejeno vsem tržnim zakonitostim.

Dobra tržna usmeritev narekuje tudi pravilno razvojno pot. Pestra dejavnost podjetja (proizvodnja lahkih gradbenih plošč, bivalnih kontejnerjev, jeklenih konstrukcij, nerjavečih tehnoloških posod TRIMOCROM, vrat) zahteva heterogeno razvojno dejavnost.

Pri razvojnih aktivnostih posvečamo največjo pozornost novim izdelkom, novim tehnološkim postopkom, izboljšavam. Realizacija razvojnih nalog poteka preko razvojnih timov v podjetju ob sodelovanju z zunanjimi institucijami.

Ustvarjalnost na razvojnem

področju vzpodbujamo s primernim nagrajevanjem koristnih predlogov in tehničnih izboljšav. Veliko pozornost posvečamo izobraževanju.

PATENTI ZA PLOŠČE Z MINERALNO VOLNO

Lahke gradbene plošče smo patentirali v nekaj evropskih državah in pridobili ustrezne ateste za prodajo na posameznih trgih

NOVI FUTURE KONTEJNERJI

Pri kontejnerjih težimo za novimi rešitvami sestavljanek, s katerimi se lahko na trgu uveljavimo v višjem cenovnem razredu. V prihodnje načrtujemo izdelavo bivalnih kontejnerjev FUTURE.

V proizvodnji jeklenih konstrukcij nam uporaba računalniških programov za statiko omogoča projektiranje lahkih jeklenih konstrukcij.

OSKAR ZA EMBALAŽO

V proizvodnji tehnoloških posod TRIMOCROM (nerjavečih) smo razvoj podredili področju mlekarstva in vinarstva. Tu smo dosegli uspehe predvsem pri posodah za shranjevanje in hlajenje mleka in vina. Letos smo prejeli nagrado OSKAR za embalažo 92 na sejmu INPAK 92.

SPREMLJAJOČI PROGRAM - TRIMO VRATA

Proizvodnjo vrat smo razvili vzporedno z razvojem bivalnih kontejnerjev. Dosegli smo evropski nivo kvalitete. Vgrajujemo jih v kontejnerje in ostale objekte.

SODELOVANJE TRIMA Z OKOLJEM

Kot največje podjetje v kraju se zavedamo, da družbeno okolje v katerem živimo in delamo od uspešnih podjetij pričakuje razumevanje za materialno pomoč pri realizaciji različnih razvojnih ciljev. Tako smo že vrsto let pokrovitelji osnovne šole Trebnje, občasno pa sponziramo različne kulturne prireditve, društvene dejavnosti ter pomagamo pri financiranju razvoja infrastrukture kraja.

O RUŠEVINAH GRADU NA MIRNI

V novejšem času se vedno bolj prizadevamo, da bi poiskali in zaznamovali mnoge vrednote iz naravne in kulturne dediščine v naši občini, ki so doslej veljale za manj vredne in zato zanemarljive. Boj za uveljavljanje nacionalne identitete pa nas osvešča in sili, da se oziramo tudi na obrobne dragocenosti. Ena takih je tudi grad na Mirni, ki doslej v obnovitvenih programih ni bil ime-

novan, a se vendar vedno bolj pogumno dviga iz ruševin.

Njegovi začetki segajo v obdobje dinastičnega poseljevanja naših krajev (grofje Višnjegorski). Oba gradova, Višnja Gora in Mirna, sta imenovana med prvimi gradovi na širšem slovenskem območju. Višnjegorski je zaznamovan z letnico 1168, mirnski pa z letnico 1165. Zgodovina gradu na Mirni doslej še ni

bila raziskana, bežni vpogled v njegov razvoj in vlogo v raznih obdobjih pa razkriva njegovo zelo razgibano preteklost, pomembnejšo za razvoj mirenske doline, kakor se zdi na prvi pogled.

Ta trenutek je grad še vedno ruševina, toda z razvojnimi ambicijami turizma v tej dolini tudi tak zapeljivo vabi k dokončni obnovi in izkoriščanju mnogih možnosti, ki jih ponuja s svojo topografsko lego, srednjeveškim okoljem, stavbnimi površinami in odmaknjenostjo od mondenih centrov in bučnih prometnih žil.

Tako se njegova odrinjenost od velikih političnih centrov in razburljivih družbenih dogodkov pokaže ne kot slabost, ampak vrednota za sodobnega človeka, ki vedno bolj išče samoto, sveži zrak in mirno rekreacijo, da se lahko oddahne od nenehne dravenja.

Marko Marin

OSKAR ZA EMBALAŽO 92

Prijetna presenečenja so verjetno tisto, kar je v življenju najlepše. Tokrat je presenečenje prišlo za TRIMO Trebnje s podelitvijo najvišjega priznanja za embalažo na sejmu INPAK 92, ki bo od 1. - 5. junija 1992 v Gornji Radgoni.

Za prisotnost na tem sejmu so se po omahovanju le odločili, potem ko so po veliki dilemi ugotovili, da so posode za shranjevanje, hlajenje in transport tudi embalaža. Na razpis so se prijavi kar tako in v skromnosti niti pomislili niso upali, da bo to priznanje letos pripadalo TRIMU.

V TRIMOCROMU vsako leto pripravijo kakšen nov program, ne le zato, ker je razvijanje nečesa novega prijetna in koristna stvar, ampak zato, ker programi iz nerjavečega jekla ob tako skrčenem tržišču (ostala jim je samo Slovenija) ugašajo. Tržišče se zasiti, saj izdelki niso iz področja "uporabi in odvrzi", ampak gre za trajne dobrine. Tipičen primer zasičenosti

trga kaže program distribucije točenega jedilnega olja. OSKARJA so si priborili s programom farmarskih vrčev. Gre za toplotno izolirane zaprte posode velikosti od 100 - 580 litrov, namenjene hlajenju in transportu mleka. Uporabniki vrčev so proizvajalci mleka. Farmarski vrč je v razvitem svetu znana stvar. Razvili so ga v sodelovanju z znano firmo molznih naprav WESTFALIA, s katero nameravajo sodelovati dolgoročno.

V TRIMU predvidevajo, da bodo na slovensko področje v obdobju petih let plasirali 1000 teh posod. V tem času naj bi Slovenija posodobila in povečala kvaliteto zbiranja mleka in seveda kvaliteto mleka in mlečnih izdelkov, saj le-ti sedaj v veliki meri ne ustrezajo zahodnim predpisom. Uvedba vrča naj bi k temu pripomogla.

Ostali plasmaji pa so možni tudi v sosednje države, kot so Madžarska, Hrvaška in druge.

trimo

IZ KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTLOVRENC

"Čaka nas dolgo, vroče poletje," je vzdihnil gospod Jože Grmovšek, predsednik Sveta krajevne skupnosti Šentlovrenc, ko je za naše glasilo obnovil dnevni red zadnje seje Sveta.

Ni pretiral.

Gospod Novak Franc toži krajevno skupnost zaradi motenja posesti. Zadeva, ki se kot snežena kepa vali že od leta 1989, je dosegla težo 300.000 SLT in je do nadaljnjega zablokirala žiro račun KS. Kepe je menda krepko pomagal valiti javni pravobranilec, ki odgovornih v krajevnih skupnosti ni sprotil obveščal o razvoju sodnega postopka.

Z gospodom Pavlom Ovnom, tudi on toži krajevno skupnost, so bili dogovori okrog povračila škode, ki je nastala zaradi postavljanja drog na njegovi posesti, zelo korektni. Zapletlo se je, ko se oškodovanec ni strinjal z oceno uradnega cenilca. Z oceno drugega cenilca pa se sedaj ne strinja krajevna skupnost.

Kdo je bližje resnici, bo odločilo sodišče.

Nič manj vroče ni bilo na seji zaradi železniškega postajališča. Krajevna skupnost so pred leti krepko zavihali rokave in tudi v žep so segli, da so uredili primerno postajališče ob progi. Sedaj pa

bi železničarji radi kar brez njihove vednosti te prostore oddali v najem privatnemu gostincu.

Upajmo, da se bodo zmenili brez sodišča.

Ker je ključ za deblokiranje žiro računa narejen predvsem iz denarja, tega pa ima krajevna skupnost Šentlovrenc zelo zelo premalo, bo verjetno tudi osnutek za mrliško vežico, sprejet na tej seji, zelo počasi lezel proti svoji uresničitvi, da o ureditvi sanitarij v šentlovrenskem kulturnem domu, kljub temu, da imajo pripravljen že ves material, niti ne govorimo.

Stane Peček

PRIPRAVE NA GRADNJO MRLIŠKE VEŽICE V ŠENTRUPERU

Krajevna skupnost Šentrupert je bila v preteklosti med prvimi, ki se je zavedala, da bo kraj napredoval le, če si bodo krajevni sami prizadevali in bili pripravljeni vložiti tudi lastna sredstva. Zato se je zvrstilo že nekaj krajevnih samoprispevkov. Prav s samoprispevom in s številnimi vlaganji posameznikov - pa tudi ob družbeni pomoči - je kraj počasi napredoval. Zgradili so telovadnico, otroški vrtec, hribovi so se približali dolini z boljšimi cestami, med prvimi so se lotili obsežne akcije - opremljanje gospodinjev s telefonskimi priključki, marsikatera vas je dobila kvalitetno pitno vodo. V nekem pogledu pa so jih sosednje krajevne skupnosti prehitile; vsi večji kraji v občini

imajo mrliške vežice, le Šentrupert ne. Tega se mnogi krajevni zavedajo, marsikateri posamezniki so že ob pripravah na prejšnje samoprispevke opozarjali tudi na to potrebo. Kaže pa, da takrat čas za to še ni bil dozorel. Vendar pa je ob zadnjem krajevnem samoprispevku postala mrliška vežica prednostna naloga. Priprave nanjo trajajo že kar nekaj let, saj krajevni želijo, da bi bila postavljena okolju primerna stavba. V ta namen si je vodstvo krajevne skupnosti ogledalo številne podobne gradnje po Sloveniji, načrte pa prepustilo priznanemu arhitektu Blažu Slapšaku, Šentrupertanu, avtorju marsikaterega hotelskega objekta v turističnih krajih in sakralnih spomenikov.

Vse kaže, da so priprave v zadnji fazi in je čutiti, da bo letos začetek gradnje. Številne priprave so pravzaprav omogočile, da bo lahko poslovilna vežica dostojno služila svojemu namenu, hkrati pa bo še estetsko učinkovala.

Gradnja mrliške vežice bo takšen zalogaj za krajevno skupnost Šentrupert, da se bodo morale upočasniti marsikater druge akcije, treba pa bo zbirati še dodatna sredstva, saj samo samoprispevek ne bo zadostoval. To ni prav nič vzpodbudno v teh težavnih časih, vendar so Šentrupertani in okoličani že mnogokrat dokazali, da s svojo zavzetostjo zastavljene načrte tudi uresničijo.

Jože Zupan

Pogovor z Janezom Vidicem, šentruperskim župnikom

»ZA NEKATERE GOSPOD, ZA DRUGE

Tako označuje odnos ljudi do sebe Janez Vidic, župnik, ki že vrsto let "pastirsko" in gospodarsko vodi šentrupersko župnijo. Tak odnos ljudi, pravi, ga ni nikoli motil. Kako bi tudi ga, saj je gotovo le zrcalna podoba njegovega lastnega odnosa do njih; ta pa je od nekdanj bil odprt, širok in pokončen.

Ob dnevu mrtvih (ali: vseh svetih) ga tako npr. lahko dopoldne srečaš na komemoraciji pred krajevnim spomenikom žrtvam fašizma, popoldne pa na pokopališču, ko na njem opravlja obred sredi svojih živih in mrtvih, sredi bolj ali manj vernih ali nevernih faranov in krajanov, ki ga pa vsi cenijo in spoštujejo; najbrž ravno zaradi odprte širine njegovega značaja in ravnanja, pa tudi kot skrbnega gospodarja in organizatorja restavratorskih in obnovitvenih del na cerkvah svoje župnije. Kot tak je gospod Janez Vidic najbrž pravi sogovornik za današnji čas.

Študirali ste, ko v ozračju našega prostora versko čustvovanje in mišljenje ni imelo enakovredne teže in vrednosti. Gotovo je smer vaše poklicne odločitve začrtala družina.

Deloma gotovo. Ker je bila trdno verska že po tradiciji. Vera je bila v njej dobrina. V družini nas je bilo sedem otrok, od tega šest fantov; trije smo šli za duhovnike, trije pa so ostali za punce. Imeli smo toliko gozda, da nas je oče lahko šolal. Počitnice smo preživeli ob delu v gozdovih na Jelovici. Bilo je težko; vem da je oče nekoč dobil odpadne liste iz vevške papirnice, mi pa smo potem iz njih delali zvezke.

Sicer pa je bil oče partizan, kar je bilo pri nas samo po sebi razumljivo. Domobrincev skoraj poznali nismo, kadar pa so že prišli, smo jih imeli za "slovensko govoreče Nemce", ker so bili v nemških uniformah. Oče Nemcev ni maral že zato, ker so ga zaprli kot talca v Begunje. Vsak dan smo čakali, kdaj bo ustreljen. Potem pa je ušel, ker mu je pomagal sovojak iz prve svetovne vojne, ki pa je bil tu oficir. Ko so ga peljali v Drago, mu je svetoval, naj gre za avtom in se počasi oddalji, da ne bo nihče streljal. Tako se je oče rešil, v Begunjah pa je še danes zapisan kot ustreljen.

Ni pa bil zadovoljen s tem, kako se je razvijalo po vojni, ko so njegovi soborci zlezli na okraj in prišli tudi k njemu, s predlogom, da bi mu preskrbeli službo. Njega pa je najbolj bolelo, da ne sme sam gospodariti z gozdom, ampak ga kakšen njegov "birmanc" uči, kaj bo sekal. Na gozd je bil zelo navezan.

Meni pa je oče dal proste roke pri izbiri poklica, in mi celo pol leta pred novo mašo rekel: Imamo še toliko hoste, da greš lahko tudi v Zagreb na katerokoli fakulteto, samo da ne boš kdaj rekel, da te je kdo silil, ker lahko ne bo: na "fajmoštra" danes lahko vsak pljuje.

To je bilo leta 1963.

Doma so mi torej dali popolno svobodo, taka pa je bila tudi učna doba v gimnaziji v Kranju, kjer so nas učili še stari profesorji širokega duha. Napovedovali so sicer novo dobo, a so bili metodično še pri starem.

Kako ste doživljali svojo poklicno dejavnost v času, ko sta vera in Cerkev živeli na robu družbenega dogajanja, kako pa jo doživljate in vidite danes, ko so se stvari najbrž le spremenile?

Tako prej kot zdaj sem župnik vse. Za te, ki mislijo tako, in tiste, ki mislijo bolj liberalno. Prej

je bilo jasno česa ne smeš reči, zdaj pa obstaja možnost, da s svojim bolj svobodnim govorjenjem nekatere ljudi prizadenem. Tega pa nisem nikdar maral; nikdar nisem želel, da bi ljudi odbijal. Zato ne pride v poštev, da bi navijal za katerokoli stranko. Menim pa, da imajo tudi kristjani pravico in svobodo, da so zastopani v vsej pisani paleti strank, v tisti pač, od katere pričakujejo uresničitev svojih pričakovanj. Sicer pa ta naša demokracija še ni tisto ta pravo. Ljudje sicer bolj kritizirajo, a so še zbežani.

O kakšnih velikih spremembah niti ne morem govoriti, mogoče bodo čez 20 ali 30 let. Res pa je, da se z nekaterimi ljudmi lahko bolj odprto pogovarjamo, npr. z občinskimi oblastmi.

Zdi pa se včasih, da je življenje na robu družbe za pravo vernost v globljem duhovnem pomenu celo bolj produktivno...

V prejšnjem režimu smo bili že zaradi opozicije do Partije prisiljeni iskati najrazličnejše načine, kako bi uresničili cilje in zato je bilo treba včasih voziti pravi slalom, kar je bilo pogosto kar naporno.

Sedaj pa, ko ni več nobenih formalnih ovir, ko je vse bolj svobodno, opažam, zlasti pri mlajših duhovnikih, tako komodnost, da sem včasih kar malo razočaran. Spominjam se, da sem šel nekoč na notranjo upravo s prošnjo za dovoljenje za mladinski klub, pa se je uslužbenec začudil, kako sploh upam priti na tako misel. Zdaj tovrstnih ovir ni, organizacije bi bile možne, pa se ne Cerkev ne duhovniki ne znajdejo; vsaj tak občutek imam.

Je pa tudi zainteresiranost pri ljudeh manjša. Prej je marsikdo šel v cerkev zaradi nekakšne opozicije, da bi pokazal, da ne misli tako kakor uradna linija. Tako da sem dr. Kranjcu, ko me je vprašal, ali hodi v cerkev zdaj kaj več ljudi, odgovoril, da popolnoma nič več, samo nekaterih iz Trebnjega in Mirne, ki so bili prej v Partiji, ni več na našem koru, ker so najbrž po domačih cerkvah.

Ali se vam zdi možna nevarnost bogate in - v posvetnem smislu - močne Cerkve. Moč kviri, o tem priča zgodovina...

Kako vi gledate na vračanje po vojni Cerkvi odvzete lastnine: mislim na splošno in konkretno v primeru vaše župnije?

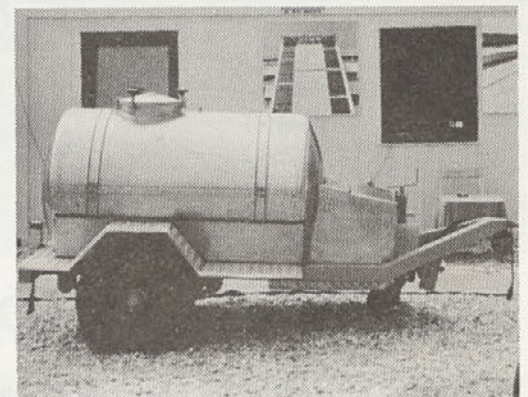
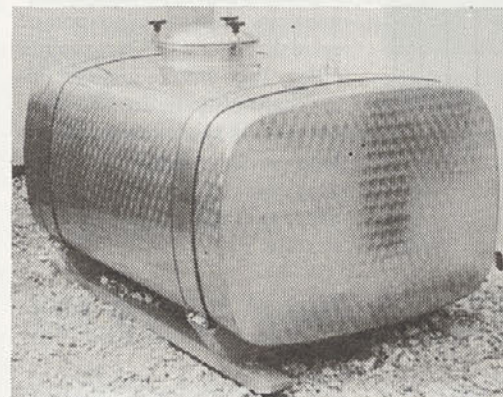
Gotovo je, da bi se te materialne krivice morale poravnati, je pa vprašanje, na kakšen način. Morda bi bilo dobro, da se to zgodi v obliki skrbi za socialno zavarovanje duhovnikov. V naravi vsega ni mogoče vrniti. Noben župnik prav gotovo ne bo zahteval obdelovalne zemlje, gozdove pa zaradi vzdrževanja cerkva. (V naši župniji so vzeli vsega skupaj 47 ha, od tega okoli 15 ha gozda.) Drugo, kar bi bilo nujno vrniti, je funkcionalni prostor okrog cerkva: okrog Vesele Gore, škocjanske cerkve, kjer je vzeto vse do zidu. Enako je pri Sv. Roku in na Križevem potu, kjer so kapelice tako rekoč "v zraku", ker je zemlja last domačina Rulgja, ki je letos prvič dovolil čiščenje grmičevja okrog kapelic.

Ne bi pa zagovarjal tega, kar sem zadnjič slišal na občini, da so župniki in graščaki znali nagrabiti premoženje od ljudi na fin način. Cerkvi je bilo namreč veliko darovanega, da bi se na ta račun

Šentrupert

trimo

ZADOVOLJEN KUPEC PRINAŠA NAJVEČJI PROFIT

ČATEŽ - CENTER ZA BEGUNCE

Kako velika je lahko sla po oblasti in ozemlju, kakšnih načinov in metod se poslužujejo nekateri ljudje, morda celo narodi, o tem bi najlaže povedali begunci. V Sloveniji jih je že nekaj deset tisoč, pa še prihajajo novi, zato je tudi občina Trebnje ustanovila center za te nesrečnike iz Bosne.

Center za begunce je na Čatežu. Sem so se zatekle matere in babice z otroci in vnuki.

Pretrsljiva je zgodba babice, ki je na Čatežu z desetimi vnuki. Sinovi in možje so ostali v Bosni. Že pogled nanje kaže, da so prehodili trnjevo pot, polno groze in strahu, srečanj s smrtjo. Smrt pa je posegla mednje tudi tukaj že prvi dan in utrnila življenje desetmesečni deklici.

Občani občine Trebnje so zbrali že veliko pomoči preko Rdečega križa in Karitas. Tako

smo dobili že dva hladilnika, štedilnik in pralni stroj. Prišli so pomagati tudi pri čiščenju, ki se ga je udeležilo veliko ljudi s Čateža. Obiskali so nas tudi duhovniki z željo, da zvedo, kako pomagati. Trenutno je v centru 70 oseb, od tega 42 otrok od 4 mesecev do 16 let. Žene so začele pridno pomagati in center dobiva vsak dan lepo in čistejšo podobo.

Ker je v centru veliko otrok, prosimo občane, da še pomagajo. Rdeči križ in Karitas bosta v trgovinah namestila koše s plakati, da zbiramo vse vrste hrane, čistil, sredstev za osebno higieno. Kmete prosimo, da bi zbrali brezplačno nekaj mleka, krompirja in fižola.

Vse, kar boste storili, da bi izboljšali življenje teh nesrečnikov, bo kot blažilo na hudi rani.

Vodja centra:
Pavlina Hrovat

IZVAJANJE SKRBI ZA STAREJŠE OBČANE KOT JAVNA DELA

Center za socialno delo Trebnje v letu 1992 uvaja preko javnih del posebno skrb za starejše občane. Javna dela se uvajajo v sodelovanju z Zavodom za zaposlovanje, katerega interes je zaposlovanje nezaposlenih oseb, pa čeprav pod drugačnimi pogoji, kot so v primeru redne zaposlitve, uvajajo pa se tudi zaradi potrebe, da se opravijo naloge, ki so zelo pomembne za občino in njene prebivalce, se pa v okviru redne dejavnosti iz različnih razlogov ne opravljajo.

Starejših občanov je v naši občini veliko, veliko je tudi takih, ki živijo sami in so zaradi starosti ter boleznih ali invalidnosti potrebni ne le pozornosti, pač pa tudi konkretne pomoči pri opravljanju osnovnih življenjskih funkcij. Doma starejših občanov v občini še nimamo, za starejše občane pa tudi še sedaj skrbi služba, kot sta Center za socialno delo in patronažna služba, ter organizacije, kot je Rdeči križ in na novo ustanovljeni Caritas, poleg teh pa še sosedje in svojci. Izvajalci javnih del ne bodo posegali v pristojnost služb in organizacij, pač pa bodo prispevali k boljšemu počutju starejših v svojem okolju in tudi pomenili pomoč tistim, ki skrbe za svoje starejše.

Ker izvajamo to nalogo na ta način prvič, bomo potrebe še sproti dopolnjevali. Pri tem si želimo sodelovanja vseh, ki še sedaj sodelujejo na tem področju, in tistih ljudi, ki bodo pomoč potrebovali. Kljub začetnim težavam, povezanimi tudi s kadrovskimi pogoji, se bomo trudili, da bomo nalogo primerno opravili, predvsem pa, da bodo ljudje, ki jim je pomoč namenjena, z njo zadovoljni.

Center za socialno delo Trebnje

ODPRI SRCE

je eno izmed gesel francoske Karitas, s katerim želi opozoriti na ljudi, ki so v stiskah.

V mesecu marcu je francoska Karitas organizirala tritedenski seminar za slovenske sodelavce te organizacije. Pridružili so se nam tudi Ukrajinci in en Slovak.

Cilj seminarja je bil, seznaniti se z njihovim načinom dela, organizacijo mreže prostovoljcev in uresničevanja dejavnega krščanskega življenja.

Zbrali smo se v Lourdesu, kjer smo imeli veliko zanimivih predavanj. Po štirih dneh smo v manjših skupinah odpotovali na obisk škofijskim organizacijam Karitas, ki so razporedene po vsej Franciji. Naša skupina je preživela 10 dni v ŠK Loir et Cher. Spremljal nas je direktor Šk Serge Grolleau. Poleg treh zaposlenih delavcev imajo 500 prostovoljcev za različna področja pomoči. Med našim bivanjem v Bloisu in Toursu smo imeli možnost videti delo teh prostovoljcev. To je pomoč s hrano, obleko ali z denarjem. Videli smo delo skupine za organizacijo počitnic otrokom, delo z otroki, ki imajo težave v šoli, delo z brezposelnimi, svetovanje ljudem v stiski preko telefona. Imeli smo možnost obiskati

državne in privatne organizacije za pomoč ljudem v stiskah in se seznaniti s sodelovanjem s socialno službo in RK.

Tako smo obiskali dom za matere z otroki, ki so žrtve nasilja. Internat in šola za mlade fante in dekleta iz neurejenih družin pa jim nudita možnost dela s konji, pridobitev poklica in kasneje pomoč pri zaposlovanju. Obiskali smo trgovino z rabljenimi gospodinjskimi aparati. Tu dobijo nekateri brezposelni zaposlitev za dobo dveh let. V tem času jim nudijo možnost, da se ob delu izšolajo.

Princip dela francoske Karitas je, da nauči ljudi skrbeti zase. Presenečeni smo nad dejavno krščansko ljubeznijo, ki smo jo srečali tako pri delu z ljudmi kot tudi v družinah, kjer smo bili kot gostje. Izredno imajo razvit občutek za stisko ljudi na osnovi služenja sočloveku in spoštovanju njegove osebnosti.

Znanja in spoznanja, ki so nam jih dali, so neprecenljive vrednosti. Vračamo se bogati z novimi doživetji, hkrati pa z novimi prijatelji.

In kako mi? Zmoremo več topline in ljubezni kot je sicer v naših medsebojnih odnosih?

Ana Nahtigal

DROGE

Ko govorimo o drogah, se moramo najprej vprašati, kaj so droge. Droge niso le hašiš, marihuana, heroin, kokein..., ampak tudi tobak in alkohol.

Veliko govorimo o nedovoljenih drogah, vsi ti problemi pa potiskajo probleme zlorabe dovoljenih drog, to je alkohola in kajenja, v ozadje.

Nekatere ankete med osnovnošolci in srednješolci ljubljanskih šol so pokazale, da so droge na šolah prisotne, da pa so mladi zelo slabo informirani. Starostna meja uživalcev se pomika navzdol. To pa je še posebej zaskrbljujoče, saj je nezrel organizem za vsa kemična sredstva še posebej občutljiv.

Na šolah v trebanjski občini se s problemom nedovoljenih drog še nismo srečali (obstaja pa veliko govoric), občasno pa imamo težave s posameznimi učenci, ki uživajo tobak in alkohol.

Preventiva mora zajeti uživanje vseh teh snovi v mladostniškem obdobju. Odrasli si moramo postaviti norme do katerekoli droge, kajti pravilno ukrepanje in izdelana stališča do tobaka in alkohola pomagajo graditi mladostniku odnos in stališča tudi pri zavračanju drugih drog. Vsi, še posebej pa tisti, ki se s tem problemom srečujemo oziroma se bomo srečevali, se moramo izobraziti.

Potrebna je vzgoja mladih za življenje. Pomembna je komunikacija z mladimi, v družini, šoli... Mladim moramo omogočiti, da oblikujejo pozitivno samopodobo. Naučiti se morajo življenjskih veščin, kako se upreti pritisku vrstnikov.

Olga Pust

NARAVOSLOVNI DAN

V okviru naravoslovnega dne smo na mokronoški osnovni šoli opravili anketo na temo DROGA IN ALKOHOLIZEM MED MLADINO. 41 učencev je odgovarjalo na naslednji vprašanji:

1. KATERE PIJAČE UPORABLJATE DOMA?

vino - 40 učencev, pivo - 29 uč., liker - 6 uč., šampanjec - 3 uč., viski - 3 uč., žganje - 9 uč., rum - 3 uč. in kivi - 3 učenci.

2. OB KATERIH PRILOŽNOSTIH PIJETE ALKOHOLNE PIJAČE?

doma - 6 učencev, v gostilni - 3 uč., ob praznovanjih - 25 uč., na zabavah - 3 uč., ob delu - 5 uč., ob obiskih - 6 uč., ob novem letu - 3 uč. in ob nedeljah - 1 učenec.

Naravoslovni dan je vodila Vera Tratar, učiteljica za biologijo.

Polona AJDIČ in Alenka GRABNAR, učenci 8. r. OŠ Mokronog

ALKOHOL IN TOBAK V DEFINICIJAH

Alkohol je strup, ki človeka pripelje v obup.

Stanko Tomšič, 7.r.

Alkohol je nesreča, ki se zmerom veča.

Tomaž Jerovšek, 7.r.

Alkohol je mamilo, ki se je po grlu razlilo.

Je razvada, ki nam skrbi in težave odlaga, a nam uniči zdravje in življenje zaplete kot neprehodno šavje.

Polde Kmetič, 7.r.

Alkoholizem je razvada, ki sama sebe ne obvlada.

Franci Lenarčič, 7.r.

Alkohol je pribežališče bolnih človeških občutkov, ki se v njem utaplajo.

Darko Čosić, 7.r.

Tobak je pleskar, ki z nikotinom pleska pljuča v črno.

Darko Čosić, 7.r.

Kdor cigarete kadi, tisti smrdi.

Marko Mlinarič, 7.r.

Pesniške definicije o alkoholu in tobaku so napisali učenci OŠ Mirna v okviru naravoslovnega dneva.

I.G.

GREDA USPEVA

Ideja o organiziranju manjše obrtne izdelave sadnih dodatkov za sladolede je nastala že pred sedmimi leti, ko sta Brane Kirm in Bojan Gregorčič v izpraznjenih upravnih prostorih nekdanjega Gradbeno-opekarskega podjetja Mirna ustanovljala obratovalnico ALEA. Interesa za nakup takih izdelkov pa v tistem času niso pokazale številne slaščičarne, ki jim je bila izdelava namenjena, temveč so ga pokazale velike tovarne, ki izdelujejo sadne sladolede in jogurte. Scholler Eis na Dunaju, Ljubljanske mlekarne, mlekar na v Celju, zagrebški Ledo, sarajevski UPI, Somboled iz Vojvodine itd. V razvoju je bil potreben korak naprej in nov zakon o podjetjih je v letu 1989 omogočil ustanovitev mešane-greda privatnega podjetja. GREDA Izdelava dodatkov za živila in kozmetiko d.o.o., je bila kot novo mešano privatno podjetje ustanovljeno med prvimi v Jugoslaviji. Vpisana je v register pri Zveznem sekretariatu za ekonomske odnose s tujino pod

zaporedno številko 29/1, na novo-meškem registrskem sodišču pa je vpisana kot prvo privatno mešano podjetje.

GREDA zaposluje danes 12 delavcev in v tem letu ustvarja mesečno 25.000.000,00 SLT vrednosti proizvodnje s prodajo svojih izdelkov v Sloveniji, Hrvaški, Avstriji, Madžarski in Češkoslovaški. Žal zaradi vojne zdaj ni mogoče proizvodov prodajati v Bosno in Hercegovino ter Srbijo, kljub že vzpostavljenim poslovnim vezem.

V številnih sadnih sladoleh in sadnih jogurtih, ki so tudi v prodajalnah po občini Trebnje, ni vidnega imena Gredine kakovosti, ker je GREDA le dobavitelj surovin. Ime Grede pa se je pojavilo na oranžnem sadnem soku FAJN, ki ga po Gredinih tehnoloških navodilih in z Mirne dobavljenih surovin izdeluje Krtiška mlékaren s.p. v Velkem Krtišu na Slovaškem. Tam so kraji, ki so s svojo idiliko zelo podobni našim. So hriboviti, prepreženi z vinogradi in sadovnjaki in imajo ljudi, ki želijo še bolj delati. Imajo kvalitetne surovine in premalo proizvodnih programov ter tehnološkega znanja. Obrat v Velkem Krtišu bo v perspektivi vso svojo proizvodnjo lahko plasiral v svoji državi, nekaj teh izdelkov pa bomo predstavljali tudi pri nas, če bo to še zanimivo, sami ali v sodelovanju z marketinško službo kakega drugega podjetja, ki je za to področje dela bolj usposobljeno od nas, mogoče z DANO Mirna.

GREDA se predstavlja občanom Trebnjega s to kratko predstavitevjo, z oranžnim sokom FAJN, ki je že na tržišču, in z zelo dobrim gostim sokom paradižnika, ki bo naslednji... Ta pa ni uporaben le za pitje, temveč še bolj kot izdelek za pripravo različnih paradižnikovih jedi.

Izdelava dodatkov za živila in kozmetiko d.o.o.

Cesta III. bataljona VDV 9
YU-68233 Mirna

TELEFON: 068-47-792
47-793
47-040

TELEFAX: 068-49235
ŽIRO RAČUN:
52120-601-12435

SKUPŠČINA OBČINSKE ORGANIZACIJE RK TREBNJE

9. maja 1992 je bila 2. seja Skupščine občinske organizacije Rdečega križa Trebnje, na kateri so delegati krajevskih organizacij RK obravnavali poročilo o delu v letu 1990 in 1991 z zaključnim računom, sprejemali program dela in finančni plan za leto 1992 ter se seznanili z osnutkom Zakona o Rdečem križu, v katerem so opredeljene osnovne naloge Rdečega križa Slovenije, določila o uporabi in varstvu znamenja in imena RK, zbiranju podatkov in financiranju de-

javnosti Rdečega križa.

V drugem delu pa je podpredsednica RKS Anka Tomišek podelila priznanja RK Slovenije in Občinske organizacije RK Trebnje, in sicer:

ZLATI ZNAK RKS: Avgustu Gregorčiču, Tončki Krivic, Francki Kužnik in Fani Prešeren.

SREBRNI ZNAK RKS: Dušanu Mežnaršiču, Ediju Zavrdu, Mari Logar, Lojzki Borak, Ivanki Janežič in Marti Grmovšek

DIPLOMO RKS: Petru Po-

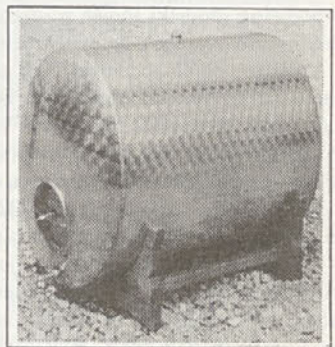
dobniku, Darinki Tomplak, Mariji Kovač in Centru za socialno delo Trebnje.

OBČINSKO PRIZNANJE RK: GD Trebnje, GD Štatemberk, Zlati Vreček, Jožici Jakše, Ludviku Vidmarju, Slavki Rajer, Emilijani Pavlin, Veri Tratar, Slavki Kramar in Marjeti Cugelj.

ZAHVALO: Malki Zore, Jožetu Sajetu, Cirili Lavrič, Antonu Grabnarju, Mariji Hecog in Mici Koračin.

Majda Miklič

trimo

KVALITETO OBLIKUJEMO VSI

PINO Jerebova 1a, 61270 Litija
rojektiranje, sodne cenitve
nženiring v gradbeništvu
adzor, strokovno vodenje pri graditvi
bjektov

telefon: 061 881-620

Jože Pogljajen, ing.gradb.

IMENOVANJE RAVNATELJEV OSNOVNIH ŠOL

Zbori občinske skupščine so na 14. skupnem zasedanju, 31.3.1992 podali soglasje k imenovanju ravnateljev OŠ. Na vseh šolah (razen OŠ Trebnje) so bili imenovani dosedanj ravnatelji in sicer: za OŠ Mirna Peter Podobnik, za OŠ Mokronog Marija Murenc, za OŠ Šentrupert Jože Zupan in za OŠ Veliki Gaber Marija Mežnaršič.

NOVI KLUBI NA MIRNI OBETAJO NOV VETER IN VEČ ŠPORTA

5. maja je imel ustanovno skupščino Badmintonski klub Mirna, za katerega bosta v naslednji tekmovalni sezoni igrala tudi državni prvak Sašo Zmec in Mile Čuk, njegov trener in tudi eden najboljših igralcev badmintona pri nas. Generalni pokrovitelj kluba bo, kot vse kaže, TOM Mirna.

15. maja pa je imel občni zbor Taborniški odred Mirna, eno najuspešnejših društev zadnja leta v občini Trebnje, ki se je ob tej priložnosti preimenoval v Rod Mirna. Načelnik odreda je postal Andrej Tratar, starešina pa ostaja še na-

prej Damjan Kašič.

Tik pred ustanovitvijo sta še dva balinarska kluba, Balinarski klub Dana Mirna in Balinarski klub Trebnje. V občini Trebnje bodo tako z Balinarskim klubom Mirna delovali trije balinarski klubi. Z njimi pa se bo v občino Trebnje, točneje na Mirno, prenesla tudi balinarska zveza Dolenjske. Tako postaja Mirna, ki je letos prišla tudi do pokritega dvosteznega balinišča, pomembno balinarsko središče Dolenjske.

DENIS BOLANČA IN ZVONE BREZNIKAR MED NAJBOLJŠIMI

V Trebnjem se lahko zgodi tudi velika športna prireditev, toda če bi sodili po 2. SANKUKAI KENSHIKAN KARATE TURNIRJU in po 100 gledalcih v trebanjski športni dvorani, to še zdaleč ne pomeni, da se bodo Trebanjci nanjo tudi odzvali.

Karate klub Trebnje je v sodelovanju s Športno zvezo Trebnje - Centrom za šport občine Trebnje 10. maja izvedel ODPRTO REPUBLIŠKO PRVENSTVO V SANKUKAI KENSHIKAN KARATEJU, na katerem je nastopilo 128 slovenskih karateistov v sankukai kenshikan stilu iz 10 slovenskih klubov: med njimi tudi večina najboljših. Sponzorji turnirja so bili: TOM Mirna, Mercator Gradišče d.d. Trebnje, Gregorčič Šentrupert, Tilia Novo mesto in Greda Mirna.

Rezultati: Pionirji so nastopili v katah. Zmagal je Luka Vrančič iz Domžal, na drugo

mesto se je uvrstil Dominik Kuzma in na tretje Zoran Kuzma, oba Forum Ljubljana. Člani so nastopili v srednji in višji kategoriji. V srednji kategoriji je bil prvi Samo Zavolovšek, Forum Ljubljana, na drugo mesto se je uvrstil njegov klubski kolega Vili Pogačnik, tretje do četrto mesta pa sta zasedla Denis Bolanča, Trebnje in Aljaž

Štemberger, Alter Kočevje. V višji kategoriji je po pričakovanju zmagal državni reprezentant Darko Kotar iz Domžal, drugi je bil Jure Medved iz Ivančne Gorice, na tretje do četrto mesto pa sta se uvrstila Zvone Breznikar, Trebnje in Bojan Puklavac, Forum Ljubljana.

6.č razred osnovne šole v Ajdovščini je bil proglašen za najbolj "lažnivi" razred v Sloveniji. Poleg kipca KLJUKEC so dobili še sto litrov soka FAJN.

VRNILA SE JE

"Vrnila se je, pogledj, Franc! Lastovica se je vrnila v staro gnezdo. Ščebeta, nekaj pripoveduje. Franc, poslušaj! Pozdravlja naju. Ti se pa res ne boš nikoli naučil pogovarjati s pticami," je bila Malka huda na moža. Jutro je bilo, pomladno jutro, na široko odprto, zemlja je že močno dišala.

"Malka! Malka! Žalost ti sedi v srcu. Zato take klatiš. Le kaj naj ti pove lastovica? Nekaj se je zavozljalo v tebi."

"Franc, kako moreš tako govoriti?" je rekla z glasom, iz katerega je silila žalost; velika solza ji je zdrknila iz oči, solza, ki jo je iztisnilo srce. Ozrla se je v lastovico. Skakala je okoli gnezda. Iz nje so zavrele besede: "Vem, čutim, da ptica nekaj pripoveduje. O moji Francki pripoveduje. Daleč je odšla. Tako daleč, kot odleti lastovica v jeseni. Mogoče jo je celo videla. Seveda jo je videla, saj je ne more zgrešiti, čeprav je svet tako širok in velik. Saj ne more zgrešiti njenih črnih kit, njenega veselega obraza, njenih zgovornih oči. Videla jo je. To bi mi rada povedala. Da me pozdravlja. To čutim, v srcu čutim. Srce se pa ne zmore zmotiti."

"No, Malka! Si se že pogovorila z lastovico? Potem pridi! Orat greva. Pomlad ne čaka. Teško bo, pa bova že. Obdelati morava, vse obdelati, saj vidiš, kako je težko za kruh." Trd je bil Francetov glas, da se je začudeno ozrla vanj. Zaskalela jo je misel: hudo mu je, hudo; pa ne zna jokati s solzami, joka s krvjo.

Stopila je na hlevski prag, pa se je še enkrat obrnila. Lastovica je kar naprej gostolela in se spretavala.

"Francka, Francka! Zakaj te je potegnilo tako daleč? Lastovica se vrača, tebe pa ni."

Franc je zapregel in pognal. Kar tako mimogrede se je dotaknil njene roke.

"Lep dan bo, Malka!" je poskušal biti vesel.

"Da bi bil še večer tak!" je šepnila. Spogledala sta se; nad njima je zagostolela lastovka iz domačega hleva.

"Pa le nisva čisto sama," se je v obeh utrnila dobra misel.

Anica Zidar

ROKOMETNI DOGODEK MESECA

16. tradicionalna dolenjska
KRESNA NOČ
20. junija 1992 ob 20. uri

PRIREDITELJ
TURISTIČNO DRUŠTVO MOKRONOG

V predzadnji tekmi 2. republiške lige - 2. skupina so rokometarji iz Trebnjega v gosteh po odlični igri premagali Sevnico z rezultatom 27 : 24 (11 : 12). Akripol Trebnje je s to zmago že zasedel 2. mesto v ligi in s tem dosegel svoj največji uspeh, ki mu odpira napredovanje - najverjetneje v 2. državno ligo. Dokončno reorganizacijo ligaškega sistema bo Rokometna zveza Slovenije sprejela namreč v mesecu juliju.

SLOVENSKI KLJUKEC 92

S prireditvijo v Trebnjem se je 1. aprila zaključil razpis za slovensko najlaž. V kategoriji otroških laži so bili nagrajeni

novinarski krožek z osnovne šole Šentrupert, 5.b razred osnovne šole z Mirne (nagrada je prispevala LB Novo mesto), 6.č razred osnovne šole iz Ajdovščine (nagrada GREDE z Mirne) in Lidija Samide iz Mokronoga (nagrada GREDE z Mirne).

Najbolj duhovito ljudsko laž je prispevala Anica Zidar, pisateljica iz Mokronoga (nagrada AKRIPOLA Trebnje), za najboljšo dolenjsko laž se je potrudil Aleš Jarc iz Zabrđja (nagrada Dolenjskega lista).

Med političnimi lažmi sta bila najboljša Jožica Sladič iz

Uršnih sel (nagrada DANE z Mirne in časopisa PROFIT) in Dominique Reščič iz Gornje Radgone (nagrada TESNIL Trebnje).

K izvedbi projekta so prispevali še Komunala Trebnje, Unitehna Trebnje, Tilia Novo mesto, Agrostroj Šentrupert, osnovna šola Trebnje, Franc Jakoš Mirna, Trimo Trebnje, cvetličarna Agraria Trebnje in kot glavna pokroviteljica Nedejski Dnevnik in Radio Slovenija.

Kljukec leta med slovenskimi javnimi delavci ni bil izbran, ker prispeli predlogi niso ustrezali zahtevam razpisa.